

WŁADOMOCCI ZIEMI SWIDNICKIEJ

Żądamy uwolnienia wszystkich internowanych i uwięzionych działaczy związkowych!

Tymczasowa Komisja Koordynacyjna
NSZZ "Solidarność" Swidnica, Strzegom, Swiebodzice

Nr 32/82
18.08.82

W bieżącym miesiącu postanowiliśmy umieścić w gazetce ostatnio wydane przez Krajową TKK NSZZ "Solidarność" komunikaty i oświadczenia, także te, które ukazały się na początku lipca. Chcemy, żeby nasi czytelnicy byli zorientowani w działalności TKK.

Redakcja

A P E L

W rocznicę sierpnia '80

31 sierpnia mijają dwa lata od dnia, kiedy Międzyzakładowy Komitet Strajkowy w Stoczni Gdańskiej podpisał z przedsiębiorcami Rządu PRL porozumienie. Porozumienie, które pokazało, że dialog między społeczeństwem a władzą jest możliwy, dawało nadzieję, że stanie się on podstawą rozwiązywania polskich problemów. Choć nadzieja ta zakończyła się w grudniu, chociaż 22 lipca władze jeszcze raz odrzuciły propozycję ugody społecznej, 31 sierpnia w rocznicę "Solidarności" zamierzamy, że Związek w dalszym ciągu zdecydowany jest walczyć o porozumienie.

16 sierpnia mijają dwa lata od dnia, kiedy w Stoczni Gdańskiej powstał Międzyzakładowy Komitet Strajkowy z Lechem Wałęsą, kiedy zrodził się "Solidarność". W dniach 16-31 sierpnia obecność naszego Związku będzie szczególnie widoczna. Apelujemy o wzmocnienie akcji plakatowych i ulotkowych. Wzywamy ogniwa Związku do zorganizowania 31 sierpnia 1982 pokojowych manifestacji ulicznych pod hasłami przywrócenia działalności NSZZ "Solidarność", uwolnienia internowanych, aresztowanych i skazanych, zawarcia porozumienia narodowego. Wzywamy wszystkich do udziału w tych manifestacjach!

28 lipiec 1982

Tymczasowa Komisja Koordynacyjna NSZZ "Solidarność"

Zbigniew Bujak /Region Mpszowsze/, Władysław Fracyniuk
/Region Dolny Śląsk/, Władysław Uradek /Region Mo-
zopolska/, Bogdan Lis /Region Gdańsk/Eugeniusz
Saumidjko /Członek Prezydium KK/.

TKK NSZZ "Solidarność" w Swidnicy, na spotkaniu w dniu 10.08.82 przyjął apel "W rocznicę Sierpnia '80" ustala następujący przebieg manifestacji w naszym mieście: wszystkich członków i sympatyków Związku wzywamy do spaceru na Rynku w Swidnicy w dniu 31 sierpnia w godzinach 17,30 do 18,00. Spacer powinien odbywać się w milczeniu przy sukcesywnie napływających manifestantach. Rynek opuśczeni o godz. 18,00. Tak aby najpóźniej do 18,30 nie było na nim uczestników demonstracji. Do udziału w manifestacji zapraszamy także mieszkańców Swiebodzic, Strzegomia, Głuchowizny, Żarowa i okolic. Manifestacja powinna przebiegać w spokoju. Pamiętajmy o tym, że nie należy dopuścić do żadnych prowokacji.

18.08.82

TKK NSZZ "Solidarność"
SWIDNICA

APEL DO CZŁONKÓW ZWIĄZKU REGIONU DOLNY ŚLĄSK

Zgodnie z "Apelam do społeczeństwa" wydanym przez TKK NSZZ "Solidarność" w dniu 26.06.82 Regionalny Komitet Strajkowy NSZZ "Solidarność" Dolny Śląsk wzywa wszystkie ognia zakładowe do powstrzymania się od strajków i masowych demonstracji ulicznych w Lipcu br.

Czeka nas jeszcze długa i trudna walka o sprawiedliwość społeczną i przywrócenie swobod demokratycznych w naszym kraju. Pragniemy uniknąć krwawej konfrontacji, wierzymy nadal w ideę porozumienia. Daliśmy tego dowód w kolejnych oświadczeniach TKK "Solidarność" z dn. 22.04.82 i 26.06.82. Jeśli jednak nasze inicjatywy nie będą się spotykać z szczerą współpracą szefów i kierowników zakładów, będziemy się różnicować. Musimy być zatem przygotowani do czekającej nas walki politycznej.

KRS NSZZ "Solidarność" wzywa wszelkie ognie zakładowe Związku do natychmiastowego podjęcia niezbędnych działań mających na celu wzmacnienie i rozbudowę struktur organizacyjnych Związku, by w razie konieczności ogłoszenia strajku generalnego były one zdolne do skutecznego prowadzenia walki.

W pierwszej kolejności należy:

1. Uprządkować pracę ogniw decyzyjnych i koordynacyjnych /także między zakładowych/ finansowych, informacyjnych i kolportażowych.
 2. Opracować Zakładowy Regulamin Strajkowy i powołać przewidziane regulaminem służby strajkowe do niezwłocznego podjęcia przygotowań technicznych /dotyczących szczególnie łączności wewnętrznej zakładu, między zakładami, ich strony, przez służb sanitarnych/.
 3. Podjąć aktywne kroje informacyjne o celach związku, zwłaszcza w środowiskach WP, MO, ZOMO, SB, czuwając nad nastrojami zakł. Jak również rozpoznawać zamierzenia kierownictwa zakł.
 4. Organizować służby interwencyjne zajmujące się stresem i pracą dydaktyczną rejestrować przyrętki represji, ra kontynuowanie działalności związkowej, przekazywać te informacje kanałami związkowymi, planować kolaborantów i donosicieli, gromadzić dane dotyczące szkodliwych gospodarzy i społecznie-degradowanych pracowników zakł.
 5. Zorganizować Zakładowy Komitet Pomocy Społecznej działający na rzecz pracowników zwolnionych, aresztowanych lub internowanych i ich rodzin.
 6. Tworzyć zakładowe i międzyzakładowe Dyskusyjne Koła "Solidarności", które wypracowałyby taktykę i operację przeczłonnych ogniw Związku.
- Apelujemy do ludzi nauki i twórców, nauczycieli, pracowników służby zdrowia o tworzenie środowiskowych Regionalnych Komisji Wykonawczych "Solidarności", które przeciwdziałają dezintegracji zawodowej i społecznej tych grup organizując system pomocy wewnątrzśrodowiskowej i wypracują formy działania środowiska, najkorzystniejsze dla społeczeństwa.
- Państwo jest, tylko silna, w zbudowaniu i zdyscyplinowana organizacja społeczna jest w stanie przeciwstawić się przemocy.

Wrocław 5.07.82r

Za KRS NSZZ "Solidarność" Dolny Śląsk
Wł. Prażmowski, Piotr Bacnara, Józef Piniór

5 X N I E

Lipcowe posiedzenie Sejmu jest kolejnym dowodem odrzucenia przez władzę współpracy ze społeczeństwem.

Po pierwsze: nie tylko nie zniszczone stanu wojennego, ale zapowiedziano bezterminowe utrzymywanie stanu wojennego w kraju.

Po drugie: nie uwolniono żadnego spośród ponad 2 tysięcy strażonych, nie uwolniono wszystkich internowanych - część z nich /w tym również kobiety/ otrzymała jedynie tzw czasowe uwolnienie nakazujące wrót do ośrodka odosobnienia, nie uwolniono przywódzcę Związku Lecha Wałęsę i kierownictwa Związku.

Po trzecie: nie sformułowano warunków odwieszenia NSZZ "Solidarność" co więcej, rozwiązanie problemu ruchu związkowego odsunięto w bliżej nie określonej przyszłość, w której władza nie widzi miejsca dla "Solidarność".

Po czwarte: nie zaproponowano żadnych zasad autentycznego porozumienia narodowego. Zamiast tego powołuje się nowe, dyspozycyjne wobec władzy cia ła takie jak Patriotyczny Ruch Ocalenia Narodowego, czy Społeczna Komisja Kierownicza d/s Związków zawodowych.

Do piąte: nie przedstawiono żadnych konkretnych planów wdrożenia referaty gospodarczej oczekując jednocześnie od społeczeństwa niewolniczej pracy i przejścia odpowiedzialności za losy kraju.

5 x nie - to odebranie społeczeństwu jakiegokolwiek nadzoru politycznego i gospodarczego zmiany w Polsce. Dalsze pogłębianie się przepaści między rządzącymi a rządzonymi dramatycznie zmniejszy szanse wyjścia z kryzysu.

28 lipca 1982

RKK NSZZ "Solidarność"

Z. Bujak, Wł. Frasnyniuk, Wł. Hradek, B. Lis, E. Szumiejski

DO SKAZANYCH, ARESZTOWANYCH I INTERNOWANYCH ZA DZIAŁALNOŚĆ ZWIĄZKOWĄ

Za wierność ideałom "Solidarność" i wolę walki o wolność i sprawiedliwość społeczną w naszym kraju, zapłaciliście wysoką cenę. Wiemy, że kary, szykany i represje nie są w stanie zniechęcić w Was wisty w zwycięstwie. I choć oddzielono nas murami więzień i drutami obozów, to łączy nas wspólna walka, te same cele, nasza "Solidarność". Jesteście dla wszystkich ważnym odwagi i godności. Nie ustaniemy w walce o Waszą i naszą wolność. Wytrwajcie!

28 lipca 1982

TKK NSZZ "Solidarność"

Z. Bujak, Wł. Frasnyniuk, Wł. Hradek, B. Lis, E. Szumiejski

Stanowisko w/s wznowienia działalności samorządów pracowniczych w warunkach stanu wojennego

Ustawy o przedsiębiorstwie państwowym i samorządzie z 25.09.81 - chociaż nie w pełni zgodne z oczekiwaniami załóg - gwarantowały samorządowi znaczne kompetencje w zarządzaniu przedsiębiorstwem, umożliwiały rozwój samorządności gospodarczej. Ostatnie decyzje władz pozbawiły samorządy istotnych uprawnień wynikających z tych ustaw.

Samorząd w stanie wojennym tylko pozornie stwarza możliwość autentycznego zbiorowego działania. W rzeczywistości chodzi tu o powtórzenie manewru KSR-owskiego z 1958r. Samorząd w stanie wojennym ma ułatwić widzy podejmowanie niepopularnych decyzji i ominięcie niewygodnych ustaw, dać złudzenie społecznych konsultacji, umożliwić przerzucenie odpowiedzialności za sytuację gospodarczą. Ma poszerzyć krąg ludzi współpracujących z władzą pod dyktando a zarazem chronić aparat przez utrzymanie nomenklatury. Ma angażować społeczeństwo w pozorowanie referaty.

Wszystko to prowadzi nie tylko do bezsilności, demoralizacji i wyobcowania z załogi organu samorządowego - taka pozorna reprezentacja interesów pracowniczych toruje drogę do likwidacji NSZZ "Solidarność".

Samorząd pracowniczy nie może działać bez swobody życia politycznego i gospodarczego, bez partnera, jakim są związki zawodowe. Tak więc warunkiem jego wznowienia jest zapewnienie pełnych uprawnień ustawowych, uwolnienie internowanych i skazanych, odwieszenie związków, możliwość przeprowadzenia demokratycznych wyborów do rad pracowniczych. W obecnej sytuacji wybrane przed 13.12.81 rady pracownicze mogą podjąć działalność tylko wówczas, gdy mandat ich będzie potwierdzony referendum załogi. Działacze samorządowi powinni pamiętać, że podlegają ocenie moralnej załogi i są przed nią odpowiedzialni.

28 lipca 1982

TKK NSZZ "Solidarność"

Z. Bujak, Wł. Frasnyniuk, Wł. Hradek, B. Lis, E. Szumiejski

5 x TAK

Po pierwsze, walczymy o to, aby uwolnić internowanych działaczy związkowych wszystkich szczebli na czele z przewodniczącym Związku Lechem Wałęsą, aby ogłoszono amnestię wobec wszystkich skazanych za działalność związkową po 13 grudnia 1981, aby zaniechano ścigania pozostałych osób prowadzących taką działalność w tym okresie, aby przywrócono do pracy na poprzednich stanowiskach bądź zapewniono równorzędne warunki pracy osobom zwolnionym za przynależność do NSZZ Solidarność i działalność związkową, aby zapewniono odszkodowanie za krzywdy materialne i moralne ofiarom stanu wojennego i ich rodzinom.

Po drugie: zamierzamy do tego, aby władze uznały legalność działania NSZZ "Solidarność" i innych związków zawodowych tak, aby mogły one prowadzić swoją działalność statutową w zgodzie z Konstytucją PRL, konwencjami międzynarodowymi i porozumieniami z Gdańska, Szczecina i Jastrzębia. Kwestie sporne powinny być uzgodnione ze statutowymi władzami "Solidarności" a ewentualne warunki nie powinny naruszać niezależności Związku.

Po trzecie, jesteśmy przekonani, że prawdziwe porozumienie narodowe wymaga zaniknięcia raz na zawsze ciągu wzajemnych oskarżeń. Historia uczy że polski świat pracy potrzebuje niezależnej i samorządnej reprezentacji swoich grupowych interesów. Okres stanu wojennego wskazuje na to, że "Solidarność" pozostaje dla swych członków taką reprezentacją. Nie chcemy być ani rządem ani partią polityczną. Chcemy być niezależnym i samorządnym ruchem związkowym. Trzeba na nowo pisać kolejny rozdział historii naszego kraju.

Po czwarte, dążymy do wprowadzenia w Polsce zasad porozumienia narodowego przez co rozumiemy w sferze związkowej zagwarantowanie odpowiednich mechanizmów rozwiązywania konfliktów między interesami ekonomicznymi, społecznymi i zrzeszonych w NSZZ "Solidarność" pracowników i ich rodzin a interesami innych grup i interesem ogólnonarodowym, lokalnym czy krajowym, tak aby zredukować do minimum konieczność strajków. Wielką rolę przypisujemy tu projektowi ustawy o zw. zw. w brzmieniu uzgodnionym z przedstawicielami wszystkich związków.

Po piąte, zamierzamy do budowy gwarancji porozumienia na przyszłość. Poprzemy wszystkie inicjatywy władzy prowadzące do odbudowy praworządności i budowy silnej, sprawiedliwej i uczciwej administracji państwowej. Gotowi jesteśmy współdziałać we wszystkich organach zapewniających styczność między reprezentacją poglądów i interesów różnych środowisk społecznych z władzą o ile będą one miały wyraźnie określone kompetencje i tryb działania.

7.07.1982

TKK NSZZ "Solidarność"

Z. Dujak, Wł. Frąsnyński, Wł. Hradek, B. Lis

K O M U N I K A T

Uznając sytuację pracowników WSK Świdnik zwolnionych z powodu działalności związkowej za szczególnie trudną - TKK przyznaje im część pozostałych w jej dyspozycji funduszy. Pomoc ta jest konieczna - miasto ma tylko jeden zakład przemysłowy, około 200 bezrobotnych od wielu tygodni nie może znaleźć pracy. TKK apeluje do członków NSZZ "Solidarność", do wszystkich ludzi dobrej woli, do Kościoła i organizacji charytatywnych o organizowanie zbiórek i przekazywanie darów i datków dla bezrobotnych Świdniczan. Pomoc prosimy przekazywać do regionów reprezentowanych w TKK lub bezpośrednio do Świdnika.

28 lipca 1982

TKK NSZZ "Solidarność"

Z. Dujak, Wł. Frąsnyński, Wł. Hradek, B. Lis, E. Szala